

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 312/2016
29.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку према окривљеном М.М., због кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката С.М., поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.11533/10 од 21.09.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1347/15 од 22.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.11533/10 од 21.09.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1347/15 од 22.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.11533/10 од 21.09.2015. године у ставу I окривљени М.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године а изречена му је и новчана казна у износу од 80.000,00 динара коју је окривљени обавезан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде с тим да је одређено да уколико је окривљени не плати, у одређеном року суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени М.М. на основу одредбе члана 264. став 1. ЗКП обавезан је да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 166.243,47 динара, а на име судског паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Наведеном пресудом у ставу II окривљени М.М. на основу одредбе члана 423. став 1. тачка 2. ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело преваре у помагању из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ, и одређено је да у овом делу трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

У ставу III применом одредбе члана 258. став 4. ЗКП, оштећено предузеће „К.“ ДОО Б. је ради остваривања постављеног имовинско правног захтева упућено на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1347/15 од 22.12.2015. године усвајањем жалби окривљеног М.М. и његовог браниоца преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду К бр.11533/10 од 21.09.2015. године у погледу правне квалификације и у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду радње окривљеног М.М. правно квалификовао као кривично дело преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 85/2005 од 06.10.2005. године) за које кривично дело је оглашен кривим првостепеном пресудом, па је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, док је у осталом делу жалбе окривљеног и његовог браниоца одбио као неосноване.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.М., адвокат С.М., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и поступак врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након размотрања списе предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног М.М. навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се наведена повреда састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што

не представља разлог због кога је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да у правноснажним пресудама није прецизно утврђен предмет извршења кривичног дела и висина прибављене противправне имовинске користи. У захтеву се наводи да су током овог кривичног поступка обављена три засебна вештачења у погледу утврђивања вредности робе која је предмет извршења кривичног дела и сва три вештачења нису пошла од утврђивања стварне тржишне вредности конкретне робе на дан извршења, већ су за основу измале компензациони посао између Предузећа „К.“ – Предузећа „Ф.“ из П., као и да назначење да је окривљени преузео робу у одређеном износу, не означава о каквој се врсти и количини робе ради.

Како је дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева – погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног М.М. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**